

maattet flytte andre Steder hen, fordi der ikke var Betingelserne for, at de kunde blive; men det er ikke saa nemt for de andre at flytte bort, naar de ikke eje andet end en Smule Hus og Baad, og de fleste af dem endda have en betydelig Gæld paa dem oven i Købet. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale Sagen til den ærede Indenrigsministers Velvilje og bede ham ogsaa tage under velvillig Overvejelse i den Undersøgelse, han lovede, om man ikke kunde gaa med til at give dette Fisserlejes Beboere ogsaa et Baadehavnslaan i Lighed med, hvad de andre Fisserlejer derovre have faaet. Jeg er ikke af den Mening, som den ærede Drøjer, at hvis man gav 25,000 Kr. til en Baadehavns Genopførelse, skulde der ogsaa senere gives Laan til en Bølgebryder, som er projekteret til 11,000 Kr. Man var sikker paa at komme til at give de 11,000 Kr. bag-ester. Det tror jeg alligevel ikke. Man har siden 1870 kunnet benytte Baadehavnen uden den projekterede Bølgebryder, man kan benytte Havnen i Fremtiden ogsaa uden den, derom er der ikke Tvivl, skønt det selvfølgelig var en Fordel for Fisserne, som i uroligt Vejr færdes ud og ind, om en saadan Bølgebryder var til Stede, men jeg er sikker paa, at man er glad ved at faa det Beløb, her paaregnes, til at faa Havnen genopbygget og repareret. Det er ganske rigtigt, at Havnen tænkes bygget dybere end hidtil, det er saa naturligt, at naar man skal bekoste noget til at bygge ny Moler, vil det være urigtigt ikke med det samme at give Havnen en saadan Dybde, at den kan benyttes af Dæksbaade, som man benytter til at gaa indtil 10 Mil til Søs for Latseffiseriets Skyld. Jeg tror, at denne Baadehavn kan have Betingelser for at give Indtægt, saaledes at den kan betale sine Afdrag bedre, end de fleste andre Baadehavne have gjort. Der er der gode Betingelser, idet der ogsaa kan anlægges et Granitværk lige over for, som kan benytte denne Havn til sin Udførsel, hvad der ogsaa kunde give Indtægt. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale til den ærede Indenrigsminister ikke alene at undersøge denne Havn, men ogsaa at se med Velvilje paa Sagen, saaledes at denne Havn, som er den eneste paa Bornholm, der er tilbage, der ikke har faaet Statslaan, ogsaa maatte kunne faa det, inden man gaar over til ny Bestemmelser og siger: vi give ikke Laan til mindre Baadehavne, men ville derimod holde os til de større. Jeg synes altsaa gerne, at man kunde tage denne sidste med, inden man gaar over til de ny Bestemmelser, man tænker

sig, og anbefaler derfor dette Andragende paa det bedste.

Ordføreren (C. Ravn): Idet jeg kun skal indskrænke mig til at anbefale det høje Ting at stemme for de 5 første Indstillinger, der gøres i Genhold til Betænkningen, skal jeg dog tillade mig at fraraade at følge det ærede Medlem fra Esbjerg i hans Forslag uden for Udvalgets Indstillinger. Den paagældende Mand har vist været en ganske udmærket Mand, der som kommunal Mand har virket over et vidt Omraade. Det er rimeligt, og det kan tydelig paavises, at han har været medhjælpende til de store Foretagender, der have udfoldet sig ved Esbjerg, og at Esbjerg Havn for en Del skyldes ham. Men jeg har, og jeg er vis paa, at Udvalgets Medlemmer ogsaa have den samme Mening som den højtærede Minister, at det kunde blive lidt farligt, naar vi vilde til at fremdrage alle de Mænd Landet rundt, der i kommunale Hverv havde udført store og fortjenstfulde Arbejder, og anbefale dem eller deres efterladte til Understøttelse. Altsaa, for Konsekvensernes Skyld har man ikke turdet inblade sig paa dette. Derfor tillader jeg mig paa Udvalgets Vegne at fraraade dette Andragende. Om derimod den højtærede Minister, uden at noget henvises til ham, paa anden Maade muligvis kunde imødekomme Enken noget, kan Udvalget ikke have noget imod det. Men det vil altsaa blive noget ganske privat, noget, hvorved der ikke i mindste Maade kunde siges at være faaet noget fast, som en Gang senere kunde fremstilles som et Præcedens; en saadan Understøttelse kunde ikke præsenteres her som et Eksempel til Efterfølgelse i Fremtiden.

Bluhme: Uagtet den ærede Ordfører ikke kan anbefale det af mig stillede Endringsforslag, vil jeg dog bringe ham min Tak for de sympatetiske Udtalelser, der fremkom fra hans Side med Genhyn til selve Manden. Ligeledes vil jeg takke den højtærede Minister for en lignende Udtalelse og tillige takke ham for de Udtalelser, der fremkom om, at der muligvis paa anden Maade kunde findes en Udvej til at støtte Enken. Naar imidlertid den ærede Ordfører udtalte, at hvis den ærede Indenrigsminister gjorde noget saadant, vilde det være noget aldeles privat, maa jeg antage, at den ærede Ordfører egenlig mente, at det var paa Ministerens eget Ansvar, naar han gjorde det, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vel ogsaa har Fonds til